

ת"פ 58520/03/14 - מדינת ישראל נגד ויקטוריה גולן

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 58520-03-14 מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת שרון אלקיים

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ויקטוריה גולן

הנאשמים

הכרעת דין

1. נגד הנאשמת הוגש ביום 1.04.14 כתב אישום המייחס לה עבירה של אי מסירת תלושי שכר לעובד. הנאשמת, ניהלה במועד הרלוונטי לכתב האישום גן ילדים בשם "גן ויקי" הואשמה בעבירה לפי סעיף 24(ב) וסעיף 25ב(א)(2) **לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958** (להלן-**חוק הגנת השכר**). הנאשמת מואשמת כי בין החודשים 1/2010-8/2010 העסיקה את העובדת הניה קוכנר, מבלי שמסרה לה תלושי שכר כנדרש על פי חוק הגנת השכר ובניגוד לדין.
2. בהתאם לסעיף 182 **לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב]**, **תשמ"ב-1982**, אומר כבר בפתח הדברים כי החלטתי לזכות את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה במסגרת כתב האישום אשר הוגש נגדה.
3. בדיון מיום 11.11.14 הודתה הנאשמת בניהול גן הילדים ובכך שהעסיקה את העובדת החל מספטמבר 2010 אולם כפרה באישום לפיו העסיקה את העובדת במועד המיוחס בכתב האישום.
4. בהתייחס לכתב האישום העידו מטעם המאשימה העדים הבאים: מר אלון חייק, מפקח במשרד התמ"ת (להלן- **אלון**) והעובדות הגב' הני קוכנר (להלן-**הני** או **המתלוננת**) ואמה הגב' נורית קוכנר (להלן- **נורית**) וכן הגב' אורטל אור, אם לילד בגן (להלן-**אורטל**).
5. במסגרת ההליך הגישה המאשימה באמצעות העדים את המוצגים הבאים: גיליון חקירת עד הניה קוכנר מיום 22.5.12 (**מא/1**); גיליון חקירת עד הניה קוכנר מיום 2.7.11 (צ"ל- 2.7.12) (**מא/3**); גיליון חקירת עד אורטל אור מיום 30.5.12 (**מא/4**); גיליון חקירת עד נורית קוכנר מיום 4.6.12 (**מא/5**); הניה קוכנר- ריכוז שעות עבודה ינואר-אוגוסט 2010 (**מא/6**); הניה קוכנר-בקשה לימים/דמי אבטלה (**מא/7**); הניה קוכנר- צילום דפי יומן (**מא/8**); תלושי שכר לעובדת הניה קוכנר 10/10-08/11 (**מא/9**); טפסי הפקדת שקים אלקטרוניים (**מא/10**); דף חשבון של הניה קוכנר (**מא/11**); תמונות מחזור ילדי הגן לשנים 2010 ו-2011 (**מא/12**); תלושי שכר

של העובדת נורית קוכנר (מא/13); מכתב אורטל אור מיום 29.12.11 (מא/14).

6. מטעם הנאשמת העידו העדים הבאים: הגב' ויקטוריה גולן, הנאשמת עצמה (להלן- **ויקטוריה**); הגב' קרין בוכריץ, אם לילדים בגן (להלן- **קרין**); הגב' נירה דשא, מנגנת בגן (להלן- **נירה**); במסגרת ההליך הגישה הנאשמת באמצעות העדים מטעמה את המוצגים הבאים: כרטיס עובד של הני קוכנר (נא/1); תצהיר הני קוכנר (נא/2); לוח שעות עבודה (נא/3); תמונת מחזור ילדי הגן לשנת 2009 (נא/4); תמונות מהגן לשנים 2004 ו-2006 (נא/5); שעות עבודה של העובדת נורית קוכנר לחודשים 1-7/10 (נא/6); דוח שעות העבודה של הני קוכנר לחודשים 9-10/10 (נא/7); תמונת מחזור ילדי הגן לשנת (נא/8); דו"ח כניסות ויציאות מהארץ של ויקטוריה גולן (נא/9); תלושי שכר של העובדת יעל גולן (נא/10); תלוש שכר של העובדת ורד פרץ (נא/11).

טענות הצדדים בסיכומיהם

7. לטענת המאשימה, היא הוכיחה את כל יסודות העבירה נשואת כתב האישום, כאשר עדות העובדת בפני בית הדין הייתה קוהרנטית ותאמה את עדותה בפני חוקר התמ"ת. אף עדויותיהן של אמה של העובדת ושל אורטל חיזקו את עדותה של העובדת.

8. לטענת הנאשמת, מקום בו מתברר מהראיות כי המסכת העובדתית שונה מזו לה טענה המאשימה בכתב האישום, אזי יש לזכות את הנאשמת, שכן המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח מעל לכל ספק סביר את אשמתה.

דין והכרעה

9. כאמור, כתב האישום מייחס לנאשמת עבירה של אי מתן תלושי שכר בניגוד לסעיפים 24(ב) ו-25ב(א)(2) לחוק הגנת השכר. בכדי להרשיע, נדרש כי המאשימה תוכיח מעל לכל ספק סביר כי התקיימו היסודות העובדתיים של ביצוע העבירה שעיקרם קיומם של יחסי עובד-מעסיק בתקופה נשואת כתב האישום ואי מתן תלוש שכר לתקופה האמורה.

מכאן, נעבור לבחון האם עמדה המאשימה בנטל עליה והוכיחה מעל לכל ספק סביר כי התקיימו כלל היסודות העובדתיים המהווים את מרכיבי העבירה. אומר כבר עתה, כי לא שוכנעתי כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה ולפיכך, הוריתי על זיכוי הנאשמת כאמור לעיל.

10. מעדותו של אילן עולה כי הוא זה שערך את החקירות בתיק וכי החקירה נפתחה לאחר שהני הגישה תלונה במשרדי התמ"ת על כך שלא קיבלה תלושי שכר לחודשים ינואר-אוגוסט 2010^[1]. במסגרת החקירות שערך, גבה אילן את כל העדויות בתיק, ביניהן של הני, אמה נורית ואורטל^[2]. אילן אישר כי הוא אף נפגש עם הנאשמת ובתחילה ביקש ממנה מסמכים, כאשר בשלב הבא הוא חקר אותה באזהרה במשרדי התמ"ת^[3].

11. ואולם, באשר לשאלת התקיימותם של יחסי עובד-מעסיק, לא שוכנעתי כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח כי התקיימו יחסי עבודה בין הנאשמת לבין הני בתקופה הרלוונטית שבמחלוקת ואפרט טעמי לכך להלן.

12. **ראשית**, בחקירתה בפני אילן, טענה הני כי עבדה בגן החל מחודש ינואר 2010. ביחס לשעות עבודתה, העידה כי תחילה מספר השעות ביום היה משתנה, אולם החל מסוף חודש מרץ עבדה ימים מלאים של 9

שעות.^[4] עוד הוסיפה כי רישום השעות נעשה בצורה ידנית ונמצא בקלסר בגן וכי היא ערכה רישום מקביל

ביומנה, אשר השעות ממנו רוכזו לצורך הגשת התביעה האזרחית לבית הדין.^[5] הני טענה עוד כי אמה נורית עבדה בגן 60 שעות וקיבלה על כך שכר ותלושים, בעוד שהיא לא קיבלה תלושי שכר עבור

עבודתה.^[6] בחקירה מאוחרת, הוסיפה הני כי אמה מקבלת הבטחת הכנסה ואי לכך אינה עובדת יותר

מ-60 שעות בחודש.^[7] הני אף מסרה לידי אילן צילומים של החודשים הרלוונטיים מיומנה, מהם עולות

לכאורה שעות עבודתה בגן,^[8] וכן את ריכוז השעות שהכינה לצורך הגשת תביעה אזרחית נגד הנאשמת.^[9]

נורית, אמה של המתלוננת אישרה בחקירתה כי היא עבדה 60 שעות, וכי כשהני החלה לעבוד, שעות עבודתה

נרשמו בגן על דף, כאשר בסוף החודש הנאשמת סיכמה את השעות.^[10] המאשימה לא הציגה בפנינו רישום זה לתקופה נשואת כתב האישום המתעד את שעות עבודתה של הני, בעוד שהנאשמת הציגה את הרישום שנערך

לתקופה שבמחלוקת בגין עבודת נורית.^[11]

בעדותה בפני, נורית חזרה על טענתה לפיה היא לא עבדה יותר מ-60 שעות בחודש ולפיכך טענה כי שאר

השעות הרשומות בדף הנוכחות החודשי שלה, הינם למעשה שעות עבודתה של הני.^[12] זאת בסתירה מהעדות שמסרה בתמ"ת לפיה שעות עבודתה של הני נרשמו בנפרד. עוד העידה נורית כי היא מעולם לא עבדה 9 שעות

ביום,^[13] וכי בתקופה שבמחלוקת הנאשמת הורתה לה לכלול על הדף בה רשומים שמה ושעות עבודתה אף את שעות עבודתה של הני, באופן שהרישום היומי של 9 שעות משקף למעשה 3 שעות עבודה שלה ו-6 של הני או

כל חלוקה אחרת ביניהן.^[14] יש לציין, כי באף אחת מעדויותיה בפני התמ"ת ובבית הדין, לא טענה הני כי רישום השעות שלה נעשה ביחד עם אמה ולא בכדי.

ואולם, בחינה מדוקדקת של דפי היומן של הני ושל ריכוז שעות עבודתה, אשר הוגשו במסגרת ראיות

המאשימה,^[15] אל מול הדוחות החודשיים של נורית לאותה התקופה, אשר לגרסתה אמורים לשקף את הנוכחות של שתיהן, מעלה כי יש פער של בין 10-30 שעות בממוצע כל חודש. מכאן, כי על מנת שהדוחות ישקפו את היקף העבודה של הני ונורית יחדיו, חסרות למעשה עוד כ-30 שעות אותן הייתה אמורה לעבוד נורית לפי הטענה. אי לכך, לא ניתן לראות בדוחות כמשקפים את שעות העבודה הכוללות של נורית ושל הני יחדיו. דוחות אלה, אף אינם מתיישבים עם טענתה של נורית לפיה לא עבדה יותר מ-60 שעות בחודש מאחר שהיקף השעות המדווחות בהן גדול משמעותית מ-60. זאת ועוד, הפער בין מספר השעות שנרשמו בדפי היומן בכל חודש לבין מספר השעות בדוחות הנוכחות שכאמור אמורים לשקף את שעות העבודה של הני ונורית יחד, מערער אף הוא את מהימנות הרישום ביומן של הני.

לאור הסתירות בגרסאות של הני ונורית והעובדה כי הן אינן עולות בקנה אחד עם מספר השעות שנרשמו בדוחות וביומן עדיפה ומהימנה עלי גרסת הנאשמת כי נורית ביקשה שלא תדווח כי עבדה יותר מ-60 שעות, מאחר שהיא מקבלת הבטחת הכנסה ועל כן הוצאו לה תלושי שכר רק ביחס ל-60 השעות למרות שבפועל

נורית עבדה הרבה יותר^[16]. גרסה זו, נתמכת אף בראיות לעניין תשלום שכר העבודה אשר יפורטו להלן.

לא זו אף זו, אלא שהני העידה כי היא רשמה את שעותיה החודשיות בעצמה על דף שהיה תלוי בגן^[17]. בחקירתה בתמ"ת, הציגה הני דוחות מסוג זה לתקופת ההעסקה השנייה, אשר אינה במחלוקת ואינה רלוונטית לכתב

אישום זה, תוך שהיא מודה שהיא לקחה וצילמה מהגן מאחר שהדוחות לא היו ברשותה^[18]. לטענתה לא צילמה את הדוחות לתקופה שבמחלוקת שכן לא חשבה שתצטרך מאחר שלא תכננה להגיש תביעה. אולם, בהמשך עדותה היא סותרת את עצמה ואומרת כי לא יכלה לצלם את הדפים הרלוונטיים מאחר שהם היו שייכים לשנה

הקודמת^[19].

בנוסף לאמור, הני העידה כי לפני שהחלה לעבוד בגן, עבדה במשך כמה חודשים אצל בן-דודה במעדניה וכי גם שם לא קיבלה תלושי שכר, כאשר היא לא זכרה היכן עבדה לפני שהחלה לעבוד במעדניה והאם קיבלה דמי

אבטלה, אולם ידעה להגיד כי העבודה במעדניה הייתה שביצעה בלי לקבל תלושי שכר עבורה^[20]. מעבר לכך, כאשר נשאלה הני לגבי רישום ביומנה ביום 31.1.10 בו ציינה כי הייתה בראיון עבודה בגן קטנטוני, תחילה העידה כי היא עבדה חודש או חודשיים, לאחר מכן תיקנה לחודש ולאחר מכן תיקנה ליום או יומיים לתקופת

ניסיון^[21]. לטענתה, חיפשה עבודה אחרת כיוון שלא ידעה כמה שעות תעבוד אצל הנאשמת לאחר תחילת עבודתה. מכאן, כי כלל לא ברור אם עבדה בחודשים ינואר-פברואר 2010 במעדניה, אצל הנאשמת או בגן קטנטוני, או שכלל לא עבדה. יצוין עוד כי העובדה שהני לא זכרה אם עבדה בגן קטנטוני יום-יומיים או חודש-חודשיים, מעוררת אף היא תמיהות אשר למהימנות גרסתה.

13. שנית, הני העידה בפני אילן כי לא קיבלה את שכרה בתשלום חודשי אחד אלא כי הנאשמת הפקידה

בחשבונה במועדים שונים כספים המיועדים עבור שכר עבודתה בלבד^[22]. עוד העידה כי לא הופקד

בחשבונה כסף עבור משכורתה של אמה וכי היא לא לקחה מהנאשמת כסף עבור השכר של אמה^[23]. גם

בעדותה בפני חזרה הני על הטענה כי לא הופקדו בחשבונה כספים עבור עבודת אמה^[24]. אולם, נורית העידה בחקירתה בתמ"ת כי היא קיבלה את השכר במזומן, כאשר לפעמים הנאשמת הייתה נותנת להני

את השכר כדי שתיתן לה^[25]. עדותה זו של נורית נתמכת בדוחות הנוכחות שלה בהם מפורטים הסכומים ששולמו על חשבון השכר לאורך החודש. מעיון בדוחות עולה כי סכומים אלה תואמים את ההפקדות שבוצעו לחשבונה של הני דווקא ולא לחשבונה של נורית וזאת בניגוד לעדותה של הני לפיה מעולם לא

קיבלה כספים עבור שכר אמה^[26]. זאת ועוד, בדוחות הנוכחות של הני לחודשים ספטמבר-אוקטובר 2010, תקופה לגביה אין מחלוקת כי נורית כבר לא עבדה מיוחד חלק מהדוח לחישובי השכר המגיע לנורית. בחודש נובמבר נרשם מפורשות כי זה עבור נורית, כאשר בחודש ספטמבר לא מצוין שמה אבל

נראה כי ההתחשבות היא עבור שנת הלימודים הקודמת^[27].

14. שלישית, הנאשמת הציגה טופס 101 (כרטיס עובד) של הני ולפיו מועד תחילת ההעסקה ביום

1.9.10. לעניין זה העידה הני כי חתמה על טופס 101 בכתב יד, אולם תאריך תחילת העבודה המצוין

בטופס ה-1.9.10 הודפס לאחר חתימתה^[28]. זאת, בניגוד לטענתה בתצהיר התשובה שהגישה בתביעה

האזרחית בו העידה כי קיבלה את הטופס כשפרטיה כבר מודפסים עליו^[29]. בעדותה בתמ"ת העידה כי קיבלה את הטופס באיחור ולא הקפידה על הפרטים משום שסמכה על הנאשמת, וכי היא שמה לב

לתאריך רק כשהמוסד לביטוח לאומי דחה את בקשתה לדמי אבטלה^[30]. לטעמי לא די בהסברים הלא עקביים של הני, כדי לסתור את מועד תחילת ההעסקה כפי שנרשם בטופס עליו חתמה.

15. רביעית, הני העידה בתמ"ת כי לא קיבלה תלושי שכר, למרות בקשותיה וכי הנאשמת אמרה לה כי

כאשר היא תצטרך תלושים היא תנפיק לה אותם, אולם לא עמדה בהבטחה זו^[31]. בהמשך עדותה זו היא

אומרת כי תבעה רק לאחר שרצתה לקבל את דמי האבטלה^[32]. בעדות מאוחרת יותר העידה כי כל פעם שביקשה תלוש, הנאשמת אמרה לה שהכל יהיה בסדר וכי היא תקבל את התלוש, כאשר בפועל התלוש

לא ניתן^[33]. נורית העידה בתמ"ת כי הני לא קיבלה תלושים בתקופת ההעסקה הראשונה, נשואת כתב האישום, בין היתר כתוצאה מחוסר המודעות שלה ולאור העובדה שהנאשמת לא רצתה להצהיר על עוד עובדת. עם זאת, העידה נורית כי לאחר שהיא סיימה את עבודתה, הסכימה הנאשמת להתחיל להנפיק

תלושי שכר להני^[34].

בעדותה בפני, טענה הני כי היא כל הזמן ניהלה שיחות עם הנאשמת על התלושים, אולם לאחר מכן סותרת עצמה ואומרת כי רק כשרצתה לקבל דמי אבטלה וגילתה כי חסרים לה ימים, ניגשה אל הנאשמת וביקשה את התלושים ואז נענתה כי היא לא עבדה מלוא התקופה של שנה ו-9 חודשים כפי שהיא טוענת אלא רק 9 חודשים

אשר אינם נשואי כתב האישום^[35].

לעומת זאת, בתצהיר התשובה שהגישה בתביעה האזרחית נגד הנאשמת, מתייחסת הני לתחילת שנת הלימודים 2010, אשר התחילה בספטמבר 2010, כפי שאף נרשם כמועד תחילת העסקתה בטופס ה-101 וטוענת כי לאחר שהתחילה השנה שאלה לגבי התלושים, כאשר מההקשר ניתן ללמוד כי הכוונה לתחילת שנת הלימודים

ולא לינואר 2010 מועד בו היא טוענת שהתחילה לעבוד^[36].

16. חמישית, המאשימה הגישה תמונות מחזור משנים שונות, אשר מחזקות את טענתה לפיה המתלוננת

עבדה בגן. אולם, לא מצאתי ממש בטענה זו. לאור עדויות הצדדים כי שררה ביניהן מערכת יחסים

קרובה וחמה^[37], ניתן לייחס את הופעת המתלוננת בתמונות למערכת יחסים זו ולא להיותה עובדת דווקא.

זאת ועוד, בהתייחס לתמונות המחזור משנת 2009^[38], הני העידה כי היא החליפה בגן בתקופת הקייטנה^[39]. בתצהיר שהגישה בתביעה האזרחית שהגישה נגד הנאשמת, העידה כי הנאשמת ביקשה ממנה לעבוד בתקופת

הקייטנה שכן היא טסה לארצות הברית לשלושה שבועות^[40], וכך העידה אף בחקירתה בתמ"ת^[41], אולם עיון

בדו"ח הכניסות והיציאות של הנאשמת לתקופה הרלוונטית מעיד כי היא כלל לא הייתה בחו"ל בתקופה זו^[42].

17. שישית, המאשימה לא הביאה לעדות אף אחד מהורי הילדים אשר שהו בגן בתקופה הרלוונטית לכתב

האישום, כאשר אילן העיד כי הוא ניסה לזמן את כל ההורים, אולם רק אורטל הסכימה לתת עדות.^[43] אשר למשקל עדות זו, שוכנעתי כי יש לתת לה משקל נמוך אם בכלל, לאור הסתירות שנתגלו בה ואפרט. תחילה העידה אורטל כי הבן שלה נכנס לגן בתחילת ספטמבר 2009, כאשר נורית עבדה יחד

עם הנאשמת, אולם לאחר כשבוע הני החליפה את נורית.^[44] אין בידינו לקבל עדות זו, מקום בו הני עצמה טוענת כי החלה לעבוד רק בינואר 2010 ולא קודם לכן. מעבר לכך, אורטל העידה כי כשהיא חיפשה גן לילדה, היא באה בגלל נורית ולאחר מכן נשארה עוד שנה בגלל הני, עניין המתיישב טוב יותר

עם ציר הזמן.^[45] בעדותה בפני אישרה אורטל כי קודם הכירה את נורית.^[46] וכי הכירה את הני במהלך השנה, כאשר תחילה ראתה אותה רק בימי שישי ולאחר מכן ראתה אותה כל יום.^[47]

עוד העידה אורטל כי ניהלה שיחות עם הני לגבי חוסר שביעות רצונה של האחרונה ביחס לשכרה, וכי הני סיפרה לה כי היא רושמת את שעות העבודה שלה על מנת שהנאשמת לא תטען שלא עבדה וכי היא עצמה המליצה להני לחתום בלשכה.^[48] בחקירתה בתמ"ת העידה כי היו לה שיחות עם הני לגבי האפשרות של חתימה בלשכה,

אולם הני אמרה כי אין לה מספיק תלויים כי בתחילת העבודה לא קיבלה תלויים.^[49] זאת, בניגוד לעדותה של הני אשר העידה כי לא התייחסה לעניין התלויים עד שהבינה מהמוסד לביטוח לאומי כי לא עבדה מספיק חודשים על מנת לקבל דמי אבטלה.^[50]

מעבר לכך, אורטל העידה כי היא כתבה מכתב תלונה על הגן ותכננה לשלוח אותו למשרד החינוך, כיוון שסברה כי היו יותר מדי ילדים ביחס לאנשי הצוות.^[51] משהבינה כי מדובר בגן פרטי ולכן המשרד אינו מפקח עליו, לא שלחה לבסוף את המכתב. אולם, אף מהמכתב עולה כי בנה של אורטל נכנס למסגרת רק במרץ 2010 ולא בספטמבר 2009, כפי שהעידה בתמ"ת ועל כן אף העובדה כי ציינה את הני כסייעת המטפלת בבנה במכתבה, מוטלת אף היא בספק.^[52] עוד העידה כי לאור היחסים שהתפתחו בינה לבין הני, שמרה האחרונה על ילדה מחוץ לשעות הגן, לטענתה רק בשלב מאוחר יותר כאשר הילד שלה כבר עזב את הגן. כללו של דבר, לאור הסתירות שהתגלו בעדותה של אורטל, ביקורתה כלפי תפקוד הגן ויחסיה הקרובים עם הני, הרי שלא ניתן לייחס משקל רב לעדותה.

18. שביעית, הני והנאשמת אישרו שתיהן כי שררה ביניהן מערכת יחסים קרובה. הנאשמת אישרה כי היא בקשרי חברות עם נורית, אמה של הני במשך 40 שנה, עוד בטרם נולדה הני, כאשר נורית אף עבדה בגן

תקופה של כ-10 שנים.^[53] גם נורית אישרה את החברות.^[54] בחקירתה בתמ"ת, העידה הני כי היא מופיעה בתמונה משנת 2009 לאור העובדה כי שררו יחסים טובים בין הצדדים, וכי באותה תקופה לא עבדה בגן אלא שמרה על האחיינים שלה והביאה אותם לאימא שלה נורית, שעבדה בגן ומידי פעם עזרה בגן.^[55]

לטענתה, לא התלוננה על החודש הזה כי לא באה לעבוד אלא כדי להיות עם אמה.^[56] בעדותה בפני, אישרה הני כי היא ואחותה היו מגיעות כל פעם לגן, כי זה היה כמו בית עבורן, כאשר לפעמים באו לעזור

^[57] ולפעמים באו לבקר.

עדויות אלה של הני ואמה מחזקות את גרסת הנאשמת לפיה בתקופה בה עבדה נורית אצל הנאשמת וגם בתקופה שבמחלוקת, נהגו בנוחיה של נורית, ובעיקר הני, להגיע לגן לעיתים קרובות והרגישו שם כבנות בית והני לא נכחה בגן לצורכי עבודה בתקופה שבמחלוקת.

19. שמינית, הנאשמת הביאה לעדות את קרין, אשר הכניסה את תאומיה לגן בתחילת ספטמבר 2010. העדה העידה כי היא ביקרה בגן כחמש פעמים בטרם נכנסו ילדיה לגן, בשעות שונות, על מנת ללמוד על התנהלות הגן וכי היא לא ראתה את הני אלא את אמה נורית.^[58] לעומת זאת, לאחר שילדיה החלו לבקר בגן, ראתה את הני כשהביאה את הילדים בבוקר בשעת פתיחת הגן.^[59]

20. תשיעית, הנאשמת הביאה לעדות את נירה, המבקרת פעם בשבוע בגן במשך שנים לצורך שיעורי הריתמוסיקה. נירה העידה כי היא הייתה רואה את הני בתקופה הרלוונטית לכתב האישום מידי פעם, שכן היא באה לבקר את אמה, אשר עבדה בגן באותה התקופה.^[60] בעדותה, שכחה נירה את שם אמה של הני,^[61] ואף לא זכרה בדיוק מי עבדה באיזו שנה, אולם את שנת 2010 היא זוכרת משום שהבן שלה סיים קשר משמעותי ויש לשער כי הדבר ציער אותה ועל כן נחרט בזיכרונה.^[62] המאשימה מבקשת להפחית ממשקלה של עדות זו לאור העובדה כי העדה לא זכרה את שמות העובדות בגן, אולם לא מצאנו בטענה זו ממש.

21. עשירית, הנאשמת הציגה בפנינו תלושי שכר אשר הנפיקה לכלל העובדות אצלה, אפילו לעובדת שעבדה אצלה כמה שעות, ומכאן כי לא ברור איזו סיבה תהיה לה להימנע מלהנפיק למתלוננת תלוש שכר.^[63]

22. כללו של דבר, לאור הסתירות שעלו מעדויותיהן של עדות המאשימה הן בשאלת שעות העבודה והן בשאלת אופן התשלום, כמו גם מהתרשמות כללית מהעדים בתיק, שוכנעתי כי הנאשמת הצליחה לכל הפחות לעורר ספק ביחס לשאלת העסקת המתלוננת בתקופה נשואת כתב האישום. מכאן, כי המאשימה לא הצליחה להוכיח את עובדות כתב האישום מעל לכל ספק סביר ואי לכך, הריני מורה על זיכוי הנאשמת.

המזכירות תשלח את הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אדר ב' תשע"ו, 22 מרץ 2016, בהעדר הצדדים

[1] עמ' 4 לפרוטוקול, ש' 4-5.

[2] מא / 1-מא/5 לעדויות המאשימה.

[3] עמ' 5 לפרוטוקול, ש' 5-9

[4] עמ' 1 לחקירה מיום 22.5.12 ש' 5-7, מא/1

[5] עמ' 2 לחקירה מיום 22.5.12 ש' 16-19, מא/1

[6] עמ' 2 לחקירה מיום 22.5.12 ש' 43-44, מא/2

[7] עמ' 2 לחקירה מיום 2.7.11, ש' 39-42, מא/3.

[8] מא/8

[9] מא/6

[10] עמ' 1 לחקירה מיום 4.6.12 ש' 3 לחקירה מא/5.

[11] נא/7

[12] עמ' 17 לפרוטוקול, ש' 10-13

[13] עמ' 16 לפרוטוקול, ש' 31-32

[14] עמ' 17 לפרוטוקול, ש' 3-13

[15] מא/6 ומא/8

[16] עמ' 24 לפרוטוקול מיום 14.12.15, ש' 11-13

[17] עמ' 11 לפרוטוקול, ש' 9-10

[18] עמ' 11 לפרוטוקול, ש' 17-19

[19] עמ' 11 לפרוטוקול, ש' 21-28

[20] עמ' 12 לפרוטוקול, ש' 6-16

[21] עמ' 14 לפרוטוקול, ש' 24-31

[22] עמ' 1 לחקירה מיום 22.5.12 ש' 10-11, מא/1

[23] עמ' 1 לחקירה מיום 2.7.12, ש' 12-15, ועמ' 2 ש' 16.

[24] עמ' 13 לפרוטוקול, ש' 4-8

[25] עמ' 2 לחקירה מיום 4.6.12 ש' 21, מא/5

[26] מא/10

[27] נא/7

[28] עמ' 9 לפרוטוקול, ש' 18-30

[29] ס' 2 לתצהיר, נא/2

[30] עמ' 2 לחקירה מיום 2.7.12 ש' 31-33, מא/3

[31] עמ' 1 לחקירה מיום 22.5.12, ש' 12-15 מא/1

[32] עמ' 2 לחקירה מיום 22.5.12, ש' 44-45 **מא/1**

[33] עמ' 4 לחקירה מיום 2.7.12, ש' 28-29 **מא/3**

[34] עמ' 2 לחקירה מיום 4.6.12, ש' 40-43 **מא/5**

[35] עמ' 10 **לפרוטוקול**, ש' 19-21

[36] סעיפים 3-5 **לתצהיר, נא/2**

[37] עמ' 14 **לפרוטוקול**, ש' 14-16

[38] **נא/4**

[39] עמ' 14 **לפרוטוקול**, ש' 1-2

[40] עמ' 3 לחקירה מיום 2.7.12, ש' 5-6, **נא/2**

[41] עמ' 3 לחקירה מיום 2.7.12, ש' 5-6, **מא/3**

[42] **נא/9**

[43] עמ' 6 **לפרוטוקול**, ש' 6-7

[44] עמ' 1 לחקירה מיום 30.5.12, ש' 4-6, **מא/4**

[45] עמ' 3 לחקירה מיום 30.5.12, ש' 14-15, **מא/4**

[46] עמ' 19 **לפרוטוקול**, ש' 1-3

[47] עמ' 18 **לפרוטוקול**, ש' 11-14

[48] עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 17-19 ועמ' 20 ש' 5-10.

[49] עמ' 2 לחקירה מיום 30.5.12 ש' 28-34

[50] עמ' 2 לחקירה מיום 2.7.12 ש' 31-33, **מא/3**

[51] עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 21-25

[52] **מא/14**

[53] עמ' 22 לפרוטוקול מיום 14.12.15, ש' 17-27 וכן עמ' 23 ש' 1-7

[54] עמ' 15 לפרוטוקול, ש' 19-21

[55] עמ' 3 לחקירה מיום 2.7.12, ש' 5-12

[56] עמ' 3 לחקירה מיום 2.7.12, ש' 13-14

[57] עמ' 14 לפרוטוקול, ש' 15-16 וכן עמ' 15 ש' 4.

[58] עמ' 20 לפרוטוקול, ש' 6-24 וכן עמ' 21 ש' 7-12

[59] עמ' 20 לפרוטוקול, ש' 25-28

[60] עמ' 48 לפרוטוקול מיום 14.12.15, ש' 27-29

[61] עמ' 49 לפרוטוקול מיום 14.12.15, ש' 24-33

[62] עמ' 52 לפרוטוקול מיום 14.12.15, ש' 19-25

[63] **נא/10, נא/11**